

sikringsrådet, når invaliditeten skyldes et ulykkes-tilfælde, ikke kan tage sagen under påkendelse, forinden afgørelse er truffet i henhold til ulykkesforsikringslovgivningen, er ikke medtaget i forslaget, da reglen kan medføre en ganske unødvendig udsættelse af afgørelserne, og da der ikke ses at være noget praktisk administrativt behov for bestemmelsen.

Til § 18.

Bestemmelsen svarer til § 18 i lov om invalidepension m. v. og § 11 i den færøske invalidepensionslov.

Til § 19.

Bestemmelsen svarer til § 7, stk. 1, 4 og 5, i den færøske invalidepensionslov.

Til § 20.

Bestemmelsen svarer til § 19 i lov om invalidepension m. v. og § 8 i den færøske invalidepensionslov.

Til § 21.

Bestemmelsen svarer til § 9 i den færøske invalidepensionslov.

Til § 22.

Bestemmelsen svarer til § 23 i lov om invalidepension m. v. og med redaktionelle ændringer til § 12 i den færøske invalidepensionslov.

Til § 23.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til § 24, stk. 1 og 3, i lov om invalidepension m. v. og § 13, stk. 1, § 14, stk. 8, og § 30 i den færøske invalidepensionslov.

Til § 24.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til § 25 i lov om invalidepension m. v. og § 13, stk. 3 og 4, i den færøske invalidepensionslov.

Om stk. 3 henvises til bemærkningerne til § 23, stk. 3, i det samtidig fremsatte forslag til lov for Færøerne om folkepension.

Til § 25.

Bestemmelsen svarer til § 26 i lov om invalidepension m. v.

Bestemmelsen i stk. 1 omhandler betingelserne for retten til at bevare invalidepension.

Betingelserne for retten til at bevare invalidepension er efter gældende regler identisk med betingelserne for retten til at opnå sådan pension. Pensionsretten bevares derfor, så længe erhvervsøvnens er nedsat til $\frac{1}{3}$ og derunder, eller så længe erhvervsindtægten er nedsat til et beløb, der svarer til invalidepensionens størrelse.

Lovforslaget indeholder betydelige ændringer i disse regler.

Det følger af reglen i forslagets § 2, stk. 2, hvor-efter pension efter det fyldte 60. år hverken kan tilkendes, frakendes eller ændres til højere eller lavere pension, at reglerne om betingelserne for retten til at bevare pensionen kun har virkning for pensionister under 60 år.

Det foreslås i stk. 1, 1. og 2. punktum, at pensionsretten bevares, så længe der ikke er sket en væsentlig forbedring af erhvervsøvnens. Samtidig foreslås det, at udgangspunktet ved bedømmelsen heraf skal tages i, at pensionsretten — når den fysiske eller psykiske invaliditet i det væsentlige er uændret — normalt bevares, så længe invalidens personlige arbejdsindtægt ikke vedvarende overstiger det dobbelte af grundbeløbet for enlige, d. v. s. for tiden 12.096 kr. Bestemmelsen tilsigter at fremme invalidepensionisternes lyst til arbejdsindsats.

Bestemmelsen angiver betingelserne for retten til at bevare pension, hvad enten denne er tilkendt i henhold til § 3, stk. 2, 3 eller 4. Den foreslåede grænse, der skal tages som udgangspunkt ved bedømmelsen, gælder således for alle tre pensionsstørrelser. I de tilfælde, hvor pensionistens personlige arbejdsindtægt — vedvarende — overskrider grænsen, vil pensionen derfor i almindelighed fortabes, hvad enten pågældende oppebærer højeste, mellemste eller laveste pension. Der vil således normalt ikke blive tale om overflytninger fra højere til lavere pension, medmindre forbedring af erhvervsøvnens skyldes en ændring af den fysiske eller psykiske invaliditet, jfr. nedenfor.

I tilfælde, hvor der sker overgang fra pension til ikke-pension som følge af grænsens overskridelse, vil fradragsreglerne forinden have bevirket helt eller delvis bortfald af grundbeløbet, således at overgangen herved vil blive mildnet. I øvrigt opretholder forslaget de gældende regler om gradvis inddragning af pension samtidig med, at det indfører pligt for ulykkesforsikringsrådet til at tage stilling til, hvorvidt en person, der får pensionen inddraget, er berettiget til ydelse for ikke-pensionister, jfr. forslagets § 26, stk. 1.

Ved bedømmelsen af, om erhvervsøvnens må anses for at være væsentligt forbedret, skal den nævnte grænse „normalt“ tages som „udgangspunkt“. Det er med disse udtryk tilsigtet, at grænsereglen i praksis ikke skal medføre en for mekanisk bedømmelse. Der må i hvert enkelt tilfælde foretages et skøn over, om der foreligger en væsentlig forbedring af erhvervsøvnens, bedømt i forhold til den nedsæt-